

Ми

Микола Хвильовий

Ми проходили повз шахти...

Ми — любовниця і я.

Сонце грало на сопілку,
грало липко на сопілку —
ліденцеву.

Я за руку її взяв,
й наші очі упірнали
в легіт.

Ах, як легіт засміявсь
і бузково, і тендітно,
коли дзвінко біля серця
на пляшках хтось вибивав.

І звернули ми на стежку

...чи то в сонце увійшли?

— Розкажи мені, соколе,
про світанок?

...над криницею світанок,
а навколюшках бори...

Метушилася заграва;
в спогад бив прозорий шлак,
леопардило м'язами —
я як криця був міцний,
а вона тополю знала,
що, струнка, весніла десь...

Ми проходили повз шахти —

Ми — любовниця і я.